

ชื่อเรื่อง	การให้คำปรึกษาแบบคริสเตียนแก่นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ที่มีพฤติกรรมก้าวร้าว กรณีศึกษา : โรงเรียนอัครคริสเตียนวิทยา อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี
ผู้จัดทำ	สายจิตต์ คำรัตน์
หลักสูตร	ศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมแมคกิลวารี มหาวิทยาลัยพายัพ จังหวัดเชียงใหม่ ประเทศไทย
อาจารย์ที่ปรึกษาพันธกิจนิพนธ์	ศาสตราจารย์ ดร.ชูลีพรรณ ศรีสุนทร
วันที่อนุมัติผลงาน	วันที่ 30 เมษายน 2554
จำนวนหน้า	91 หน้า
คำสำคัญ	การให้คำปรึกษาแบบคริสเตียน

บทคัดย่อ

พฤติกรรมก้าวร้าวที่เกิดขึ้นกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาทั้งก้าวร้าวทางวาจาและทางกาย เป็นพฤติกรรมที่เป็นปัญหาสำหรับตัวนักเรียนเองและบุคคลรอบข้าง หากไม่ได้รับการแก้ไขอาจทำให้พฤติกรรมก้าวร้าวนั้นรุนแรงมากขึ้นจนไม่สามารถแก้ไขได้ พันธกิจนิพนธ์นี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อทำการศึกษาเรื่องการให้คำปรึกษาแบบคริสเตียนแก่นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีพฤติกรรมก้าวร้าว กรณีศึกษา : โรงเรียนอัครคริสเตียนวิทยา อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี โดยแบ่งการศึกษาค้นคว้าออกเป็น 5 บท ดังนี้

บทที่ 1 กล่าวถึงความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ของการศึกษา ขอบเขตของประชากร ขอบเขตการศึกษา นิยามศัพท์เฉพาะ และประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา

บทที่ 2 เป็นการศึกษาเพื่อให้ทราบถึงวิธีการให้คำปรึกษาแบบคริสเตียนแก่นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีพฤติกรรมก้าวร้าว โดยการรวบรวมข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง ทำให้ทราบว่า การให้คำปรึกษาแบบคริสเตียนนั้น ผู้ให้คำปรึกษาที่เป็นคริสเตียนจะต้องใช้พระวจนะของพระเจ้าเป็นรากฐานในการให้คำปรึกษา มีพระเจ้าเป็นศูนย์กลางเพื่อช่วยให้นักเรียนดำเนินชีวิตในทางที่ถูกต้องและมีพฤติกรรมที่เหมาะสม

บทที่ 3 กล่าวถึงวิธีดำเนินการวิจัยโดยใช้การวิจัยแบบสำรวจ โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอัครคริสเตียนวิทยา อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี จำนวน 15 คน เป็นการเลือกแบบเจาะจงโดยครูประจำชั้น จากประชากรทั้งหมด 618 คน ของปีการศึกษา 2552 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย แบบประเมินพฤติกรรมนักเรียน เพื่อคัดกรองกลุ่มตัวอย่างและให้ตอบแบบสอบถามพฤติกรรมของนักเรียนและความรู้สึกของนักเรียนต่อการปฏิบัติที่ไม่เหมาะสมกับเพื่อนในโรงเรียน

บทที่ 4 กล่าวถึงผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมก้าวร้าวโดยรวมอยู่ในระดับก้าวร้าวปานกลาง ส่วนใหญ่เป็นพฤติกรรมก้าวร้าวทางวาจา ซึ่งพฤติกรรมก้าวร้าวที่เกิดขึ้นนั้นเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างใช้เวลาในช่วงวันหยุดด้วยการเล่นเกมและดูทีวี กลุ่มตัวอย่างรู้สึกเสียใจต่อพฤติกรรมของตน และคิดว่าเป็นความบาป จึงต้องการที่จะเปลี่ยนแปลงตัวเอง และต้องการให้โรงเรียนจัดครูเพื่อช่วยเหลือเรื่องนี้

บทที่ 5 กล่าวถึง การสรุปผลที่ได้จากการศึกษาแล้วนำเอาวิธีการให้คำปรึกษาแบบคริสเตียนแก่นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวมาเป็นแนวทางในการนำไปประยุกต์ใช้เพื่อช่วยเหลือนักเรียนให้มีพฤติกรรมที่เหมาะสมและอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ ครูคริสเตียนทุกคนสามารถที่จะศึกษาและทำความเข้าใจเพื่อเป็นผู้ให้คำปรึกษาแบบคริสเตียน เป็นการช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาและช่วยแบ่งเบาภาระของครูประจำชั้นได้